

[Mølgaard]

hvor vi kan forvente at have hr. Erhard Jakobsen i radiatorssalen i den henseende.

Det er nødvendigt med en betydelig egenproduktion og en alsidig debatformidling – det hører simpelt hen med til Danmarks Radios kulturpolitiske forpligtelse – og det opnås kun ved effektiv sanering af alle udgiftsvildskud.

Retsforbundet har i radiatorrådet konsekvent virket herfor og vil fortsætte denne liberale linje. Vi har virket for kulegravning, er gået direkte ind for en kulegravningsbånd uden dog at opnå et flertal i radiatorssalen, men vi vil virke videre.

Vi ser også gerne private konsulentfirmaer inddraget, men jeg må i forhold til hr. Erhard Jakobsens bemærkninger påpege, at de politiske beslutninger om omprioriteringer, der skal til, er, at radiatorrådsanliggender aldrig kan blive et rationaliseringsfirmas opgave, et rationaliseringsfirma er et værktøj, man kan betjene sig af fra den politiske myndigheds side, og jeg understreger, at den radiatorrådspolitiske myndighed er radiatorrådet som sådant. Det er bestemt nyttigt at betjene sig af et sådant værktøj, men man skal ikke tro, at værktøjet styrer i sig selv; så kommer man i hvert fald skidt af sted.

Vi kan også tilslutte os en god portion af den analyse, som hr. Wilhjelm her fremdrager, af nogle af de problemsæt, der eksisterer i Danmarks Radio, og må netop fremhæve disses supplementer til en række andres kritikpunkter over for, hvad der egentlig er af unødige omkostninger på den ene og den anden måde i Danmarks Radio.

Vi tilslutter os helt og fuldt synspunktet om, at denne overenskomstforhandlingssituation må udnyttes til at skaffe overenskomster, der ligger på linje med det øvrige arbejdsmarked. Vi vil også gerne være med til at sikre, at produktivitetsudviklingen bliver tilfredsstillende.

Men modsat fremskridtspartiet tror vi ikke en døjt på, at statsdrift rummer effektiviseringsmuligheder; det viser statsvirksomheder i øvrigt alt for tydeligt. Statslige bevillingssystemer virker hæmmende for den frie tilpasning, de virker hæmmende for fleksibiliteten og dermed for effektiviteten og økonomiseringen med ressourcer.

Modsat fremskridtspartiet ønsker vi at frigøre Danmarks Radio totalt for politisk styring; vi ønsker institutionens selvstændighed

udbygget med vort radiolovsforslag, der gør Danmarks Radio til forbrugernes, lytternes og seernes, med direkte valg af radiatorrådet. Lovforslag nr. L 175 vil jo senere komme til førstebehandling her i salen.

Vi ønsker altså Danmarks Radios integritet udbygget, vi ønsker forbindelseslinjerne mellem regering og folketing på den ene side og institutionen på den anden klippet over, altså stik modsat fremskridtspartiet.

Også modsat fremskridtspartiet ønsker retsforbundet licenspenge fremfor skattekroner som finansieringsgrundlag for Danmarks Radio. Vel, reklamepenge er da noget, man kan overveje, men det bliver jo højst et begrænset supplement til de totale indtægtskilder i Danmarks Radio. Vi mener, at lytternes og seernes licenspenge er det rigtige finansieringsgrundlag i det store og hele. Disse midler skal der selvfølgelig økonomiseres med. Man kommer ikke uden om, at skatteydermidler betalt til Danmarks Radio vil øge det politiske pres over for institutionen, og det er vi bestemt imod.

Det forekommer egentlig uhyrligt at se fremskridtspartiets ønsker over for Danmarks Radio formuleret. Det er forrygende inkonsekvent i forhold til partiets øvrige program. En politisk styring, mere statsdrift og højere trækprocenter vil være konsekvenserne af fremskridtspartiets politik over for Danmarks Radio.

Det afviser vi, og vi afviser naturligvis det konkrete fremsatte dagsordensforlag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne først give et par kommentarer til hr. Bertel Haarders indledende bemærkninger til mig, hvor hr. Bertel Haarder beskrev mig som et offer for begivenhederne og efterlyste en fastere ledervilje. Disse bemærkninger skuffer mig, alene fordi de må være givet imod bedre vidende. Hr. Bertel Haarder må være vidende om, at de spørgsmål, som er blevet rejst med denne forespørgsel på det forkerte tidspunkt, på det forkerte sted, drejer sig om forhold, der, før jeg skal tage politisk stilling til dem, skal behandles i to autonome, hver for sig uafhængige politiske organer, nemlig dels i radiatorrådet, dels i forhandlinger imellem arbejdsmarkedets parter.